

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/171/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416207322
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8416207322.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: K., o zaplatenie 924,19 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27. 12. 2016 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 924,19 eur, úroky vo výške 2.218,25 eur, úroky zo sumy 924,19 eur vo výške 25 % ročne zo sumy 924,19 eur odo dňa nasledujúceho po dni 16. 12. 2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 924,19 eur odo dňa nasledujúceho po dni 16. 12. 2016 do zaplatenia, poplatky vo výške 44,04 eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 24. 7. 2009 uzavrel pôvodný veriteľ - Poštová banka, a.s. so žalovaným zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver na základe ktorej poskytol žalovanému úver. V žalobe tvrdil, že žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach, pričom svoj záväzok splatil len čiastočne tak ako je to uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“, preto pôvodný veriteľ využil právo v zmysle Obchodných podmienok pre úver požadovať predčasné splatenie úveru, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stal predčasne splatným, no žalovaný ani po zaslanej výzve dlžnú pohľadávku nezaplatil. Poukazujúc na Obchodné podmienky žalobca v žalobe tvrdil, že aj po predčasnej splatnosti úveru bol ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve, pričom uplatňuje si aj zákonné úroky z omeškania a poplatky spojené s upomienkami a poistným vo výške 44,04 eur v zmysle Obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov. V žalobe uviedol, že pohľadávka voči žalovanému so všetkými právami s ňou spojenými bola postúpená nasledovnými zmluvami : Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2014 uzavretou medzi spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupcom a Bencont Investments, s.r.o. ako postupníkom a zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2014 uzavretou medzi spoločnosťou Bencont Investments, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníkom s tým, že postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené a aktuálnym veriteľom pohľadávky je žalobca. V žalobe žalobca poukázal na to, že pohľadávka voči žalovanému bola uplatňovaná na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe v celom rozsahu vyhovel rozhodcovským rozsudkom zo dňa 2. 12. 2011, právoplatným dňa 3. 1. 2012 a vykonateľným dňa 7. 1. 2012 s tým, že následne Okresným súdom Kežmarok bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a zastavené exekučné konanie, na dôkaz čoho poukázal na spis Okresného súdu

Kežmarok sp. zn. 5Er/606/2012. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný svoj dlh nevyrovnal, preto žiada, aby ho k tomu zaviazal súd.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, Obchodné podmienky pre úver a Všeobecné obchodné podmienky, listinu „Aktuálny stav úveru“, Výzvu na úhradu dlžnej sumy, Zmluvy o postúpení pohľadávok a Sadzobník poplatkov. V následnom vyjadrení zo dňa 13. 10. 2017 ako ďalšie dôkazy označil a predložil rozhodcovský rozsudok sp. zn. ISC1010025, výzvu na splatenie úveru s doručenkou a uznesenie o zastavení exekučného konania sp. zn. 5Er/606/2012.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 13. 12. 2017, písomne nevyjadril.

5. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (keďže žalovaný sa k veci vôbec nevyjadril), pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. 9. 2018, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 31. 8. 2018 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

6. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vyjadrenia žalobcu zo dňa 13. 10. 2017 súdu doručeného dňa 23. 10. 2017, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné.

7. Nakoľko žalobca v žalobe poukazoval na exekučné konanie vedené na tunajšom súde pod spisovou značkou 5Er/606/2012 a vo vyjadrení zo dňa 13. 10. 2017 ako dôkaz označil aj uznesenie o zastavení exekučného konania sp. zn. 5Er 606/2012, súd sa oboznámil aj s obsahom exekučného spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5Er/606/2012, keďže to bolo potrebné pre posúdenie procesných podmienok (§ 185 ods. 3 CSP), najmä z pohľadu či tu nie je prekážka veci rozhodnutej a tiež vzhľadom na § 295 CSP. Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento skutkový stav:

8. Žalobca ako dôkaz na svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o úvere predložil súdu tlačivo označené ako „Zmluva o úvere dostupná pôžička“ (čl. 4 spisu). V ňom sú v článku 1. ako zmluvné strany označení Poštová banka a.s., so sídlom Prievozská ul. 2/B, 821 09 Bratislava, IČO: 31 340 890 a ako klient - dlžník je tam označený žalovaný. Pod týmto označením zmluvných strán je článok 2. zmluvy označený ako „Zmluva o úvere“ a v ňom je uvedené, že výška úveru je 1.000,- eur, úroková sadzba je 25 % ročne, dátum prvej platby je do 27. 8. 2009, dátum každej ďalšej platby je k 27. dňu v mesiaci, výška mesačnej splátky je 48,62 eur, počet mesačných splátok úveru je 30. Ako dátum konečnej splatnosti je tam uvedený dátum 27. 1. 2012. Ďalej je tam uvedené, že RPMN je 28,07 % p.a., priemerná hodnota RPMN na trhu že je 40,61 % p.a. a celková výška nákladov že je 346,55 eur. Pri mieste určenom na podpis zmluvy sú uvedené podpisy s dodatkom, že banka aj žalovaný zmluvu podpísali dňa 27. 7. 2009.

9. Podľa článku 2 bod /3/ zmluvy právne vzťahy neupravené zmluvou sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver dostupná pôžička, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením spotrebiteľa s niektorými zmluvnými podmienkami dostupnej pôžičky, Oznámením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení. Klient svojim podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi.

10. Podľa článku 9 bod 9.1 žalobcom predložených Všeobecných obchodných podmienok (rub čl. 8 spisu) uzatvorením bankového obchodu s bankou klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená postúpiť svoje pohľadávky v súlade so zákonom o bankách, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu.

11. Z listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 1. 8. 2010“ predloženej žalobcom súd zistil, že žalovaný dňa 27. 7. 2009 vyčerpal sumu 1.000,- eur. Ďalej je tam miesto pre zaznamenávanie dátumov a výšky úhrad splátok úveru žalovaným, pričom z výpisu vyplýva, že žalovaný uhradil v splátkach odo dňa 28. 8. 2009 do dňa 27. 11. 2009 sumu spolu 147,86 eur z čoho suma 75,81 eur bola veriteľom započítaná na úhradu istiny a zvyšok na úhradu úrokov a poplatkov. Z uvedenej listiny tiež vyplýva, že je tam ako „poplatky“ evidovaná suma vo výške spolu 44,04 eur.

12. Listom označeným ako „Výzva na splatenie úveru s príslušenstvom“ zo dňa 20. 2. 2010 (čl. 16 spisu) Poštová banka, a.s. žalovanému oznamovala, že z dôvodu podstatného porušenia zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 27. 7. 2009 a obchodných podmienok stáva sa úver ku dňu 20. 2. 2010 predčasne splatným v celom rozsahu, pričom ho súčasne vyzvala na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 1.042,88 eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Uvedená písomnosť bola vychádzajúca z predloženého dokladu o doručovaní (čl. 48 spisu) doručovaná žalovanému na adresu jeho pobytu, pričom bola vrátená odosielateľovi - Poštovej banke, a.s. ako nedoručená.

13. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5Er/606/2012 súd zistil, že na základe návrhu oprávneného PRO CIVITAS, s.r.o. zo dňa 8. 3. 2012 na vykonanie exekúcie proti povinnému K. (tu žalovaný), začalo sa exekučné konanie o vymoženie sumy 924,19 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. so sídlom v Bratislave sp. zn. ISC1010025 zo dňa 2. 12. 2011. O žiadosti súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd uznesením zo dňa 3. 8. 2012, č.k. 5Er 606/2012-16 rozhodol tak, že túto zamietol z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky na ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, nakoľko tá v zmysle § 53 ods. 1, 4 a 5 Občianskeho zákonníka je ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve absolútne neplatná. Na základe odvolania oprávneného Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 7. 3. 2013 č.k. 13CoE/17/2013-36 napadnuté uznesenie potvrdil, pričom ako dôvod uviedol, že Všeobecné obchodné podmienky k zmluve o úvere uzavretej s povinným, ktorých súčasťou bola rozhodcovská doložka sú ako celok neplatné, pretože nespĺňajú zákonné podmienky písomného právneho úkonu podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže nie sú nikým podpísané ani odatumované. Po odmietnutí dovolania oprávneného proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Prešove uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 11. 2013 č.k. 8ECdo/16/2013-51 Okresný súd Kežmarok uznesením zo dňa 30. 4. 2015 exekučné konanie zastavil. Uznesenie o zastavení exekučného konania nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 5. 2015.

14. Vzhľadom na existujúci rozhodcovský rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o nároku proti žalovanému majúcemu základ v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalovaným a Poštovou bankou, a.s., súd musel vzhľadom na § 161 CSP predovšetkým skúmať, či sú vôbec splnené procesné podmienky za ktorých môže konať a rozhodnúť o žalobe žalobcu proti žalovanému a dospieť k záveru, že tie splnené sú.

15. V danom prípade totiž rozhodcovská doložka na ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc bola v exekučnom konaní tunajšieho súdu sp. zn. 5Er/606/2012 vyhodnotená ako absolútne neplatná, rovnako ako celé Všeobecné obchodné podmienky v ktorých bola obsiahnutá, čo sa premietlo do právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a následne do zastavenia exekučného konania, preto tu nebola vôbec daná právomoc rozhodcovského súdu na konanie, rozhodcovský rozsudok týmto súdom vydaný je nulitný akt, paakt, ktorý nespôsobuje žiadne právne následky a teda ani nezakladá prekážku veci rozhodnutej.

16. Vzhľadom na uvedené súd mal za to, že prekážka veci rozhodnutej ani iný nedostatok procesných podmienok daný nie je a preto o žalobe žalobcu konal, preskúmal jej vecnú opodstatnenosť a dôvodnosť a meritórne o nej rozhodol, a to tak, že ju zamietol v celom rozsahu, nakoľko žalobca podľa názoru súdu nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu na súdne uplatnenie tvrdenej pohľadávky, a to z nasledujúcich dôvodov.

17. Žalobca v spore tvrdil, že pohľadávku z úverovej zmluvy voči žalovanému nadobudol postúpením, pričom na dôkaz predložil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2014 uzavretú medzi postupcom PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464 a postupníkom BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO:

36 432 105 a tiež zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 12. 2015 uzavretú medzi postupcom BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105 a postupníkom - žalobcom.

18. Vzhľadom na skutočnosť, že veriteľom s ktorým žalovaný uzavrel úverovú zmluvu na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca ale banka- Poštová banka, a.s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému bola mu postúpená zmluvami o postúpení pohľadávok, základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné vyriešiť skôr než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zodpovedanie uvedenej otázky súdom je nevyhnutné vždy, a to ex offa, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovaného, teda bez ohľadu na to, či sám žalovaný nárok voči nemu uplatnený sporí alebo nie (k tomu podporne pozri napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/83/2017 alebo 18Co/101/2017 z ktorých cit.: "Súd prvej inštancie správne preskúmaval vecnú legitímáciu, či už aktívnu (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnu (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), ktorá je imanentnou súčasťou civilného procesu (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). V opačnom prípade by išlo o zjavný exces v postupe konajúceho súdu, ktorý pri opomenutí vyriešiť kardinálnu otázku, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offa viazaný, by bolo protirečenie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru .- (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014."

19. Podľa názoru súdu nebola v spore preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému, či čo i len jej časti na žalobcu, preto súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nie je procesným nedostatkom žaloby ktorý by o nej bránil konať a rozhodnúť, alebo ktorý by súd mal odstraňovať vyzývaním žalobcu na jej preukázanie. Nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcom nie je vadou žaloby ale neunesením dôkazného bremena potrebného pre úspech v spore, preto ak by súd žalobcu (tu zastúpeného advokátom) vyzýval na jej preukázanie, išlo by o napomáhanie strane sporu k úspechu, čo by bolo porušením nestrannosti súdu a rovnosti strán. Preto bolo na žalobcovi ako tvrdenému postupníkovi pohľadávky aby spolu so žalobou predložil dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie v spore, čo sa ani do momentu verejného vyhlásenia rozsudku nestalo.

20. Predmetom zmluvy o úvere zo dňa 27. 7. 2009 uzavretej žalovaným s bankou, ktorej predmetom podnikania, vychádzajúc zo zápisu v obchodnom registri je okrem iného poskytovanie úverov bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému ako dlžníkovi so záväzkom dlžníka tieto vrátiť a zaplatiť úroky, išlo teda o úver, konkrétne o spotrebiteľský úver (žalovaný v zmluve o úvere bol označený ako fyzická osoba - nepodnikateľ), a aj v listine „Aktuálny stav úveru ku dňu 1. 8. 2010“ je ako druh úveru uvedené „spotrebný“. Skutočnosť, že jednalo sa o spotrebiteľský úver a spotrebiteľskú zmluvu medzi stranami ani nebola sporná. Veriteľom, s ktorým žalovaný vstúpil do záväzkového úverového vzťahu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27. 7. 2009 bola Poštová banka, a.s., teda banka. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“) ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v §§ 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky upravuje (od 1. 1. 2009) § 92 ods. 8 zákona o bankách (do 31. 12. 2008 to bol § 92 ods. 7 tohto zákona). Podľa tohto zákonného ustanovenia ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka;

banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Vzhľadom na uvedené a tiež z dôvodov, ktoré súd rozvedie ďalej nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o bankách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky banky tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom predovšetkým a najmä pohľadávka, alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná a to až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku.

22. V tejto súvislosti treba poukázať okrem iného aj na skutočnosť, že zákon o bankách vo svojich ustanoveniach § 2 ods. 1 a 2 v spojení s § 3 ods. 1 a 2 a § 5 písm. b) a k) umožňuje bankám, teda držiteľom bankového povolenia poskytovať úvery aj z peňažných prostriedkov získaných od iných osôb vo forme vkladov od verejnosti, čo je zákonom zakázané pre každý subjekt bez bankového povolenia, pričom nepochybne aj v záujme znemožnenia obchádzania tejto zákonnej regulácie zároveň zákon o bankách v § 92 ods. 8 (pôvodne § 92 ods. 7) striktné reguluje možnosť postupovania pohľadávok z bankových úverov tak, aby nedochádzalo k postupovaniu ešte nesplatených pohľadávok z bankových úverov (teda z tzv. živých bankových úverov), ale banky a pobočky zahraničných bánk môžu postupovať svoje pohľadávky zodpovedajúce peňažnému záväzku či časti peňažného záväzku bankového klienta s ktorým je bankový klient v omeškaní nepretržite dlhšia ako 90 kalendárnych dní aj napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky. Teda banky a pobočky zahraničných bánk môžu postupovať výlučne svoje splatné pohľadávky alebo splatné časti svojich pohľadávok.

23. Súd je toho názoru, že postúpenie bankovej pohľadávky, ktoré je v rozpore so zákonnými pravidlami podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je právnym úkonom odporujúcim zákonu, a tým absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

25. S poukazom na vyššie uvedené v danom prípade prvým dôvodom, pre ktorý žalobe žalobcu nemohlo byť vyhovené je to, že žalobca vôbec nepreukázal zákonné podmienky postupiteľnosti bankovej pohľadávky v zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách, konkrétne nepreukázal že išlo o pohľadávku splatnú, nakoľko nepreukázal dodržanie zákonných podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka účinného k 20. 2. 2010 kedy malo k vyhláseniu predčasnej splatnosti dôjsť. Žalobca okrem toho neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie aj preto, lebo nepredložil dôkazy na preukázanie celého radu postúpení pohľadávky voči žalovanému (predložil len zmluvu o postúpení pohľadávky z postupcu PRO CIVITAS, s.r.o. na postupníka BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. a následne na žalobcu) ale vôbec nepredložil ostatné zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorými sporná pohľadávka mala byť postupovaná, a navyše vôbec nepredložil prílohy k zmluvám o postúpení pohľadávok, či iné dôkazy ktoré by jednoznačne identifikovali a potvrdzovali, že tou ktorou zmluvou o postúpení pohľadávok bola skutočne postúpená aj konkrétna tu uplatňovaná pohľadávka voči žalovanému.

26. Podľa zmluvy o úvere zo dňa 27. 7. 2009 úver poskytnutý bankou žalovanému mal byť splácaný v 30 mesačných splátkach z ktorých posledná hradená mala byť dňa 27. 1. 2012, čo bol deň konečnej splatnosti úveru. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5Er/606/2012 a tam sa nachádzajúceho rozhodcovského uznesenia zo dňa 1. 12. 2011 (čl. 8 spisu 5Er/606/2012) súd zistil, že uvedeným uznesením rozhodcovský súd pripustil, aby z rozhodcovského konania vystúpil pôvodný žalobca Poštová banka, a.s. a na jeho miesto do konania ako žalobca vstúpila spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o., pričom vychádzajúc z odôvodnenia predmetného uznesenia pohľadávka Poštovej

banky, a.s. z danej zmluvy o úvere postúpená (prvýkrát) mala byť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 15. 12. 2010 medzi postupcom Poštová banka, a.s. a postupníkom BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, Cyprus.

27. Ak teda prvotné postúpenie pohľadávky banky zo zmluvy o úvere malo nastať na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2010 (ktorú žalobca ani nepredložil, čím neuniesol dôkazné bremeno, no zároveň to nebránilo vykonať prieskum či vôbec k uvedenému dňu bola pohľadávka voči žalovanému postúpiteľná), pričom konečná splatnosť úveru bola až dňa 27. 1. 2012, je zrejmé, že dané postúpenie pohľadávky voči žalovanému mohlo by byť platné, len keby skutočne úver bol platne predčasne zosplatený, čo ale žalobcom preukázané nebolo.

28. Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd musí skonštatovať, že žalobca nepreukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Žalobca predložil súdu len výzvu na splatenie celého úveru s príslušenstvom zo dňa 20. 2. 2010, no nepredložil súdu žiaden dôkaz, žeby veriteľ - banka predtým preukázateľne upozornil spotrebiteľa (žalovaného) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Žalobca teda nepredložil (ani neoznačil) žiaden dôkaz, ktorým by bolo preukázané, žeby veriteľ Poštová banka, a.s. skutočne upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatenia úveru, kedy sa tak malo stať a že také upozornenie skutočne bolo žalovanému doručené (či aspoň doručované) do sféry jeho dispozície.

29. Dôsledkom nesplnenia povinností veriteľa uloženej mu kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka tento úkon odporuje zákonu a keďže zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky banky je, aby išlo o pohľadávku, alebo jej časť, ktorá už je splatnou, treba uzavrieť, že splnenie zákonných podmienok postúpiteľnosti bankovej pohľadávky tu preukázané nebolo (viď aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 3. 5. 2018 sp. zn. 3Co/19/2018, ktorý žalobcovi musí byť dobre známy, nakoľko aj v tam súdnej veci bol žalobcom). Len podporne súd uvádza, že v zmysle § 53 ods. 8 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V danom prípade priamo v zmluve o úvere sa takáto dohoda nenachádza. Aj podľa tvrdenia žalobcu v žalobe malo byť toto právo dojednané len v obchodných podmienkach. Avšak tu potom treba uviesť to, že v rámci exekučného konania na vymoženie nárokov z danej úverovej zmluvy prisúdených pôvodne rozhodcovským rozsudkom rozhodcovského súdu, Krajský súd v Prešove vykonal prieskum obchodných podmienok, resp. Všeobecných obchodných podmienok ktoré mali byť súčasťou zmluvy o úvere zo dňa 27. 7. 2009 uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. a žalovaným, pričom v uznesení zo dňa 7. 3. 2013 č.k. 13CoE/17/2013-36 konštatoval, že Všeobecné obchodné podmienky sú ako celok neplatné, lebo nespĺňajú zákonné podmienky písomného právneho úkonu podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka (nie sú nikým podpísané a odatumované). Je zrejmé, že uvedené rovnako platí pre Obchodné podmienky kde malo byť dohodnuté právo úver predčasne zosplatiť, keďže aj podľa názoru krajského súdu...tieto zákonné náležitosti spĺňa iba zmluva o úvere...“

30. V danom prípade teda žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bankou a preto nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok (už prvotnej) postúpiteľnosti bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nepreukázanie prvotnej postúpiteľnosti pohľadávky je samostatným dôvodom pre nevyhovenie žaloby bez ohľadu na to, že žalobca pôvodnú zmluvu o postúpení pohľadávky (z Poštovej banky, a.s. na prvotného postupníka nepredložil), lebo ani jej predloženie by nič nemenilo na nepreukázaní podmienok samotnej postúpiteľnosti tejto pohľadávky, čo má za následok že ani žalobca ako posledný tvrdený postupník nemohol platne nadobudnúť tu uplatňovanú pohľadávku.

31. Navyše, ako súd už uviedol, žalobca ani nepredložil dôkazy na preukázanie kompletného radu postúpení pohľadávky voči žalovanému, čím neuniesol dôkazné bremeno, pričom nepreukázal ani (prílohami k zmluvám o postúpení pohľadávok, či iným dôkazom) že postúpená mala byť aj konkrétna tu uplatňovaná pohľadávka voči žalovanému.

32. Navyše ani tie listiny, ktoré na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie sám žalobca označil, resp. predložil nie sú relevantné (ako možný dôkaz platného postúpenia pohľadávky), keď napríklad v žalobcom predloženej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 12. 2015 (z postupcu BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. na žalobcu ako postupníka) sa v článku II bod 7 uvádza, že postupca BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. mal tam postupované pohľadávky nadobudnúť Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 9. 2013 uzatvorenou medzi spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako postupníkom a spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcom), hoci sám žalobca v žalobe tvrdil, že na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. mala byť pohľadávka postúpená v skutočnosti postupcom PRO CIVITAS, s.r.o. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2014, ktorú aj predložil (čl. 16 - 18 spisu). Navyše aj v tejto zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2014 je uvedené (viď čl. II bod 7 na čl. 17 spisu), že postupca (PRO CIVITAS, s.r.o.) nadobudol postupované pohľadávky zmluvami o postúpení pohľadávok zo dňa 1. 5. 2012 a zo dňa 1. 6. 2012 uzatvorenými medzi spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, Cyprus ako postupcom a spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupníkom. Uvedené je ale opäť spochybnené tým, že v pripojenom exekučnom spise tunajšieho súdu 5Er/606/2012 (kde už dňa 8. 3. 2012 podával návrh na vykonanie exekúcie ako oprávnený PRO CIVITAS, s.r.o. hoci podľa žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2014 sa ten sám mal stať veriteľom pohľadávky až na základe postúpenia zo dňa 1. 5. 2012 a zo dňa 1. 6. 2012) sa nachádza rozhodcovské uznesenie zo dňa 1. 12. 2011, v zmysle ktorého mala spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o. svoju aktívnu legitímáciu odvodzovať pre zmenu zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 2. 2011 uzavretej s postupcom BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, Cyprus.

33. Už len vyššie uvedené rozpory sú v spojení s tým, že žalobca vôbec nepredložil dôkazy (zmluvy o postúpení pohľadávok) na preukázanie celého radu postúpení (od pôvodného veriteľa - Poštová banka, a.s. až po žalobcu) ani dôkazy na preukázanie, že postúpená mala byť celým radom postúpení z pôvodného veriteľa až na žalobcu aj tu uplatňovaná konkrétna pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy o úvere zo dňa 27. 7. 2009 sami osebe ďalším samostatným dôvodom pre záver o nepreukázaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na súdne uplatnenie danej pohľadávky. Uvedené nič nemení na tom, že súčasne neboli preukázané vôbec zákonné podmienky už prvotnej postupiteľnosti bankovej pohľadávky (t.j. platné predčasné zosplatenie úveru pred prvým postúpením z banky na nebanku, ku ktorému malo dôjsť podľa predmetného rozhodcovského uznesenia - čl. 8 exekučného spisu 5Er/606/2012 ešte dňa 15. 12. 2010, teda pred dohodnutou konečnou splatnosťou úveru) v dôsledku čoho súdu neostávalo nič iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

34. Vo vzťahu k článku 9 bod 9.1 Všeobecných obchodných podmienok predložených žalobcom, kde mali byť odchylné dojednané podmienky postúpenia pohľadávky banky súd uvádza (odhliadnuc od toho, že podľa názoru Krajského súdu v Prešove z uznesenia sp. zn. 13CoE/17/2013 sú celé tieto Všeobecné obchodné podmienky neplatné, teda vrátane celého predmetného ich článku) je neprípustné, aby v spotrebiteľskom vzťahu aj vzhľadom na vnútroštátnu normatívnu právnu úpravu ochrany spotrebiteľa (okrem iného pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka) ako aj európsky systém ochrany spotrebiteľov boli záväzné zákonné pravidlá a zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky obchádzané len prostredníctvom bankami predformulovaných zmluvných ustanovení vrátane obchodných podmienok, ktoré by bankám umožňovali aby ich pohľadávky, ktoré majú voči bankovým klientom (dlžníkom) postupovali na iné subjekty (postupníkov) v rozpore so zákonnými pravidlami podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom síce v zmysle § 89 ods. 1 zákona o bankách môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ale to len vtedy ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Odkazová poznámka v § 89 ods. 1 zákona o bankách pritom v tejto súvislosti odkazuje okrem iného práve aj na ust. § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka o zákaze neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

35. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky prostredníctvom podmienok v § 92 ods. 8 zákona o bankách a ich naplnenie musí byť považované za zákonný predpoklad platnosti

postúpenia aj z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

36. V súvislosti so svojim názorom, že zákonné podmienky v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú nevyhnutnými kumulatívnymi podmienkami pre platné postúpenie bankovej pohľadávky súd dáva do pozornosti aktuálny rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 3. 2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017. V zmysle uvedeného rozhodnutia totiž podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy vecí podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

37. Žalobca v žalobe tvrdil (i keď ničím nepreukázal), že postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené. Avšak i keby tomu tak bolo, nič to nemení na nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom prípade. Súdu je dobre známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky.

38. Avšak toto rozhodnutie je tu nepoužiteľné, lebo týkalo sa postúpenia pohľadávky pri zmluve o dielo v obchodnom záväzkovom vzťahu a nie postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt v spotrebiteľskom vzťahu v nadväznosti na posudzovanie dodržania zákonných podmienok § 92 ods. 8 zák. o bankách.

39. Koniec koncov, rovnaký názor k uvedenej otázke aktuálne zaujal aj Najvyšší súd SR v už spomínanom rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 v ktorom vo vzťahu k uvedenému judikátu uviedol, že jeho závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Podľa Najvyššieho súdu uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplyva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyklučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 Občianskeho zákonníka). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

40. Súdu sú známe aj názory podporené niektorými autormi (JUDr. Kristián Csach, PhD, LL.M publikované v časopise Súkromné právo č. 1/2015), podľa ktorých ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou postupníka pohľadávky a že táto úprava by sa mala týkať len problematiky bankového tajomstva. S týmito názormi sa však súd nestotožňuje a z dôvodov ktoré už uviedol nemá žiadne pochybnosti o tom, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré nevyhnutne musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky a že týmito pravidlami sú odchylne od všeobecných pravidiel v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Koniec koncov, úplne jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností to aktuálne judikoval aj Najvyšší súd SR v už spomenutých rozsudkoch sp. zn. 7Cdo/26/2017 a 1Cdo/147/2017.

41. Ak žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 13. 10. 2017 argumentoval platobnou disciplínou žalovaného s tým, že ten doposiaľ z úveru 1.000,- eur uhradil len 147,86 eur, čo podľa žalobcu je konanie v rozpore s dobrými mravmi a poskytnúť takému dlžníkovi ochranu je v rozpore s elementárnou spravodlivosťou, tak k tomu súd uvádza, že ani neplnenie povinnosti dlžníka nič nemení na tom, že súd musel z úradnej povinnosti prihliadnuť na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko vymáhanie pohľadávky a uplatnenie práv v právnom štáte musí mať a má svoj právny rámec, zákonný postup a ani nesporná existencia dlhu dlžníka nemôže ospravedlniť jeho nedodržanie. V danom prípade sa navyše plnenia domáha profesionál znalý práva proti neprofesionálovi - spotrebiteľovi, preto nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle osobitných ustanovení zákona o bankách tu ide na ťarchu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti dlžníka splácať úver, keďže dlžník

na neplatnosti postúpenia pohľadávky bankou žiadnu vinu nenesie a nijako túto neplatnosť nezavinil. Navyše nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcom nemá žiaden súvis a vplyv na to, či existuje (a trvá) alebo neexistuje záväzok žalovaného z pôvodnej zmluvy o úvere, keďže postúpenie pohľadávky týka sa len zmeny v osobe veriteľa a nie pohľadávky ako takej.

42. Pomerne často je pri argumentácii v prospech platnosti postúpenia bankovej pohľadávky zo strany postupníkov takej pohľadávky prezentovaný názor, že v § 92 ods. 8 zákona o bankách je výnimka v možnosti postúpiť pohľadávku pri omeškaní presahujúcom jeden rok. Tento názor ale podľa názoru súdu nemá oporu v zákonomnom znení § 92 ods. 8 zákona o bankách, lebo z toho je zrejmé, že výnimka v druhej vete za bodkočiarkou podľa ktorej ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok (druhá časť druhej vety § 92 ods. 8) sa vzťahuje len k prvej časti tejto druhej vety, teda len k prípadu, keď by notorický neplatič, ktorý meškal so splácaním viac ako rok sa chcel vyhnúť postúpeniu úhradou na poslednú chvíľu (prvá časť druhej vety) ale nijako nesúvisí s prvou vetou § 92 ods. 8. Koniec koncov, aj uvedený záver našiel aktuálne potvrdenie v už spomenutých rozsudkoch Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 a 1Cdo/147/2017.

43. Okrem už spomenutých rozsudkov Najvyššieho súdu SR aj v množstve iných súdnych rozhodnutí (aj všetkých krajských súdov naprieč republikou) je prezentovaný záver o absolútnej neplatnosti postúpenia bankovej pohľadávky uskutočneného v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 alebo rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/139/2017, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/757/2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/46/2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/79/2015, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/254/2016, rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/899/2015 a 13Co/204/2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/493/2015 či Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/406/2015.

44. Súd ďalej podporne poukazuje na aktuálne rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ktorý je odvolacím súdom tunajšieho súdu potvrdzujúce záver o neplatnosti Zmluvy o postúpení bankových pohľadávok v obdobných sporoch (napr. rozsudok 18Co/44/2016 zo dňa 18. 1. 2017, kde sa už konštatuje, že ustálená súdna prax je v tomto smere jednotná) alebo rozhodnutia iných senátov (17Co/139/2017, 14Co/47/2016, 2Co/28/2016, 19Co/150/2016, 8Co/75/2016, 21Co/5/2016, 7Co/75/2016, 6Co/153/2016, 16Co/1/2016, 5Co/159/2015, 17Co/75/2016, 12Co/240/2015, 12Co/33/2016, 23Co/94/2015, 4Co/145/2014, 9Co/175/2015, 15Co/257/2015).

45. Z verejne dostupných rozhodnutí Krajského súdu v Prešove vyplýva, že prevažujúci názor senátov tohto súdu je taký, že zákonné podmienky postúpenia pohľadávky banky inému subjektu ako banke, ktorými sú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpenie splatnej pohľadávky, s ktorej plnením je spotrebiteľ nepretržite v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní a túto ani napriek písomnej výzve v tejto lehote nesplnil, a od 23. 12. 2015 aj zákaz postúpenia bankovej pohľadávky vybraným subjektom podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách poskytovaných spotrebiteľom (zákon č. 438/2015 Z. z.) predstavujú k ustanoveniu § 524 a násl. Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky osobitné zákonné ustanovenia (lex specialis), ktorých cieľom ratio legis je sprísnenie postúpenia bankovej pohľadávky a vytvorenie priestoru na strane spotrebiteľa zabrániť postúpeniu pohľadávky na subjekt mimo sféru kontrolovanú dohľadovým orgánom. Porušenie týchto zákonných pravidiel spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre rozpor so zákonom.

46. Súd z dôvodov, ktoré vyššie uviedol preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, lebo nebola preukázaná aktívna vecná legitímáciu žalobcu na súdne uplatnenie tvrdenej pohľadávky.

47. Záverom súd vo vzťahu k výzve na späťvzatie žaloby žalobcovi zo dňa 4. 10. 2017, následnému vyjadreniu žalobcu zo dňa 13. 10. 2017 a otázke či je alebo nie je právo žalobcu premlčané (k čomu sa žalobca vyjadroval už v žalobe) uvádza, že nakoľko ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bolo Ústavným súdom SR v čase predchádzajúcom vyhláseniu rozsudku vyhlásené za nesúladne s Ústavou SR a súd je povinný rešpektovať článok 152 ods. 4 Ústavy SR, v zmysle ktorého výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou, nebolo ho ďalej možné aplikovať a nakoľko námietka premlčania vznesená žalovaným nebola, otázkou či by právo žalobcu (na uplatnenie ktorého nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu) bolo alebo nebolo premlčané sa súd ďalej nezaoberal.

48. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP. Žalobca nárok na náhradu trov konania uplatnil, avšak vo veci bol v celom rozsahu neúspešný, preto mu nárok na náhradu trov konania priznať nemožno. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods. 1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.